

τὴν τέχνην εἰς μεγαλειτέραν ἔτι τελειότητα ἐφαρμόσας ἐν τῇ γραφικῇ τὴν τε γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πλινίου τέσσαρες γραφαὶ ἐγινώσκοντο ὡς ἔργα τοῦ ζωγράφου τούτου· ἡ πρώτη αὐτῶν παρίστα τὸ ἐσωτερικὸν οἰκογενείας τινός· ἡ δευτέρα, τὴν συναφθεῖσαν μάχην πρὸ τῆς Φλιοῦντος, ἰσχυρᾶς ἀχαϊκῆς πόλεως, ἡ τρίτη, νίκην τινὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἡ τετάρτη, τὸν Ὀδυσσεᾶ ἐν τῷ πλοίῳ. Ὁ Πάμφιλος οὗτος εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπικυρωθῇ νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀνεξαίρετως πάντες οἱ ἐλευθέρων ἀνδρῶν παῖδες ὑπεχρεοῦντο νὰ διδάσκωνται τὴν ἰχνογραφίαν, ἐνῶ, διὰ τοῦ ἰδίου νόμου, ἀπηγορεύετο τὸ μάθημα τοῦτο εἰς τοὺς δούλους· οὐδένα δὲ μαθητὴν παρεδέχετο ἂν πρῶτον δὲν ἐλάμβανε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θέλει διαμεινὶν δέκα ἔτη παρ' αὐτῷ, καὶ νὰ τῷ πληρῶσῃ ὡς δίδακτρα ἐν ἀττικόν τάλαντον, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς δύο χιλιάδας τετρακόσια φράγκα περιπόου. Ἰπὸ τὸν διπλοῦν τοῦτον ὅρον ἐγένετο δεκτός ὁ Ἀπελλῆς ὡς μαθητὴς αὐτοῦ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΛΑΞΑΝΔΡΟΣ ΔΓΜΑΣ.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ.

Ἡ φύσις παρὰδόξως πρὸς ἑαυτὴν ἀντιφάσκουσα, ἐνθάπτει ἐνίοτε λευκὸν μαργαρίτην ἱερᾶς καὶ θρησκευτικῆς ἀγάπης εἰς τὸ βάθος πῶν μελανωτέρων καὶ θηριωδεστέρων ψυχῶν.

Εὐγένιος Σύης.

Ἡ ἔρωσις εἶναι ὁ μόνος θεὸς τοῦ Ὀλύμπου ὅστις θαυματουργεῖ ἀκόμῃ.

Ρίχτερ.



Ο ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἄλλὰ σὺ, Καίσαρ, ἂν εὔρης τί ἄρεσόν εἰς τὰ χρονικά ταῦτα, τὸν Ἀπρίλιον πρὸ πάντων ἀξίωσον τῆς προσοχῆς σου. Ὁ μὴν αὐτὸς καταβαίνει μέχρι σοῦ ἐκ μεγάλης γενεαλογίας· ἀνήκει εἰς σὲ διὰ τῆς κατ' υἱοθεσίαν εὐγενείας.

(Ὁδοῦ X ρ ο ν ι κ ἂ, Βιβλ. Δ')

— Ἐμπρός, φίλε ἀναγνώστα καὶ ὠραία ἀναγνώστρια, ἅς ὁμιλήσωμεν.

— Περὶ τίνος;

— Περὶ οὗτονος δήποτε θέλετε . . . περὶ τοῦ Ἀπριλίου, ἂν τοῦτο σᾶς εὐχαρισταῖ.

— Περὶ τοῦ Ἀπριλίου ὅταν τώρα πλέον ἔχομεν . . .

— 15 Ἀπριλίου.

— 15 Ἀπριλίου!

— Βεβαίως, ἰδέτε τὴν ἡμερομηνίαν, οὐχὶ εἰς τὸ ἡμερολόγιον, ἐννοεῖται, διότι μία γαλλικὴ παροιμία λέγει ἀπατηλὸν ὡς ἡμερολόγιον, ἀλλ' εἰς τὴν Χρυσάλλιδαν, ἣτις εἶναι ἀληθὴς ὡς πᾶσα γυνή . . . ὡς πᾶσα ἐφημερίς θέλω νὰ εἰπῶ. Τί λέγει ἡ Χρυσάλλις; «Φυλλάδιον Η', 15 Ἀπριλίου». Ἐπομένως ἔχομεν 15 Ἀπριλίου.

— Ἔστω, ἀλλά . . .

— Εἴθε ὥς τῆς ἰδέας ὅτι ἔπρεπε νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τοῦ Ἀπριλίου πρὸ 15 ἡμερῶν, δηλαδή τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων του, ἀλλὰ εἰς τοῦτο ἠκολούθησα τὸ παράδειγμά σας. Ἐκαμα ὅ,τι σεῖς κάμνετε καθ' ἡμέραν.

— Ὅ,τι κάμνω καθ' ἡμέραν!

— Μάλιστα, Κυρία, ὅτι κάμνετε καθ' ἡμέραν. Ἐξηγουμαι. Ὅταν ἔρχεται κάνεις νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ τί κάμνετε;

— Τί κάμνω; προσπαθῶ νὰ τὸν ὑποδεχθῶ ὅσον δύναμαι καλῆτερον . . .

— Σύμφημι, ἀλλὰ μήπως λοιπὸν ἀρχίζετε, ἅμα πατήση τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας σας, νὰ τῷ ῥίπτετε κατακέφαλα ἀνθοδέσμην ὁλόκληρον ἐπιφωνημάτων καὶ ἐρωτηματικῶν! — ὦ! ὦ! τί κάμνετε, εἴθε κιλά; ἡ κυρία κιλά; τὰ μικρὰ καλὰ; ἡ κυρία ἀδελφὴ σας καλὰ; ὅλοι εἰς τὸ σπῆτι καλὰ; καὶ τί γίνεσθε; πῶς δὲν σᾶς εἶδαμεν τόσον καιρὸν; πηγαίνετε πάντοτε εἰς τὴν Συνέλευσιν; καὶ τί νέα ἔχομεν σήμερον; ἔρχεται γρήγορα ὁ βασιλεὺς; καὶ πῶς πηγαίνει ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σουλῆ; μὰ . . . καθῆστε, παρακαλῶ . . . » — Βεβαίως ὄχι, διότι ἠθέλατε τὸν κάμει ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ ἔσθιμα ἢ ἀπὸ ἀσφυζίαν· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας τὸν προσκαλεῖτε πρῶτον νὰ καθῆσῃ καὶ ἅμα ἐνθρονισθῇ καλὰ καλὰ ἐπὶ μαλακοῦ ἀνακλιντήρος, τῷ ἀπευθύνετε τὸ ἀτελείωτον αὐτὸ κομβολόγιον φιλικῶν ψευδῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τοὺς ἄνθρώπους, τοὺς πολιτισμένους, καὶ περιττὰ εἰς τὰ ζῶα, τὰ χονδροειδῆ! διότι ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα νὰ μὴ ἦναι μήτε ψευδῆ, μήτε δόλια.

Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς ἐφέρθη καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν Ἀπρίλιον, τῷ ἔδωκα τὸν καιρὸν νὰ ἐτοιμασθῇ, ν' ἀ-